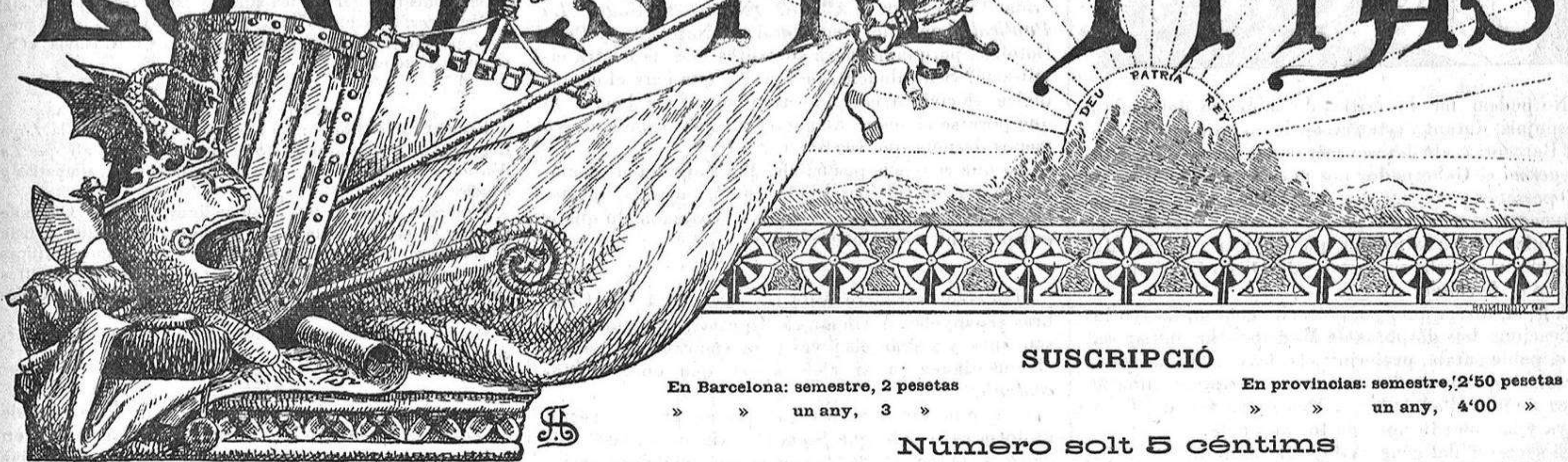

LO MESTRE TITAS

SUSCRIPCIÓ

En Barcelona: semestre, 2 pesetas
» » un any, 3 »

En provincias: semestre, 2'50 pesetas
» » un any, 4'00 »

Número solt 5 céntims

Quart Certamen

de Lo Mestre Titas

PER ser relativament pròxima la *Festa Nacional del 10 de Mars*, posém avuy la convocatoria del *Concurs* que obra LO MESTRE TITAS, pera solemnisar aquella diada y rendir un homenatge d'admiració als qui, durant la centuria que declina, han ofert la seva vida pels interessos de la *Relligió*, per las llibertats y independència de la *Patria* y pels drets dels *Reys*, que las Lleys del Estat cridavan al trono espanyol.

- Serán premiats:**
- 1.er La millor poesia que 's presenti; ja enlayri, en forma lírica, las virtuts dels martyrs de nostra Causa; ja exposi, en romans, la narració d'una batalla, fet heroich, etz., etz.
 - 2.^{on} El millor trevall filosofich alusiu al assumpto; com *ventatjas que han reportat á Espanya las guerras carlistas, Fe y abnegació dels Martyrs de nostra Causa*, etz., etz.
 - 3.^{rs} La millor *Biografia* del gran philosoph y advocat en Antoni Aparisi y Guijarro, quals restos serán pròximament portats á Valencia, á petició de tots el vehins de la ciutat del Túria.
 - 4.^{rt} Un dibuix alegórich, en que hi intervinga d'una manera ú altre, Catalunya ó sos símbols.

Els trevalls números 2 y 3 han de ocupar unas 12 columnas de LO MESTRE TITAS; han de estar escrits (com també la poesia) en catalá; preferintse el qui, en igualtat de condicions, estiga escrit ab estil senzill, pintoresch y eminentment popular. El dibuix ha de medir al menos 55 por 38 centímetros, pero guardant sempre aquesta proporció; ha de anar en tinta xina.

Als autors dels trevalls premiats: 1.er se 'ls imprimirá d'un modo ó altre, el trevall; 2.^{on} se 'ls publicarà el retrato en nostre periódich, y 3.^{rs} se 'ls entregarán 5 exemplars de las obras publicadas per la «Biblioteca Regional.» El Jurat podrá dar á cada premi els *accésits* que crega justos.

Els trevalls han de ser remesos á la nostra Administració (Molas, 24, entressol, 1.ª) avants del dia 25 de Febrer; incluhint en un *sobre* el trevall premiat; en altre *sobre* el nom del autor, y portant els dos *sobres*, aixís com el trevall, el mateix *lema* ó contrasenya.

Oportunament publicarém el nom dels qui compondrán el *Jurat Calificador*. Que Deu inspire als quins hi prengan part.

No podem fer la crítica de la gestió del general Despujols, durant l'estat excepcional en que s'ha trovat Barcelona, als darrers mesos del seu mando. Nostre germà el Governador nos posaria una multeta de 200 pessetas, y cregueu que son arguments aquests que convencen al més terch. Els arguments del filosof Sr. Sanz, son *germans* dels que empleau á Sierra Morena els simpátichs successors de Diego Corrientes y Jmane el Barbudo.

Sols, sí, dirém que pera servir com un lacayo las indicacions dels déspotas de Madrit, s'ha indisposat ab el poble catalá, preferint els favors de las altas personas que'ns governan, com veritable lliberal, qu'es sinonim d'adulador, á las simpatías de Catalunya y las benediccions de tot un poble.

El successor del general de la Sarna ó de la Caspa, que diuen altres, es el Sr. Delgado Zulueta. En la guerra carlista del 72 al 76 era coronel del regiment de Valencia en l'exércit lliberal, estant en 1875 de guarnició á Lácara ab 4 regiments més. Els carlistas els atacaren y el valiente coronel Delgado, corria camas-ajudeume com una llebra, donant als seus soldats exemple gran de... tenir las camas molt llargas. Després (molt natural) fou nombrat Quefe del Cuarto militar de la regenta. Y are'l tenim á casa. No te cap creu, á pesar de darse com se sap se donan.

Preguem al general Delgado no miri molt *idem* en la conducta dels seus subordinats. Perque aquets podrien repetirli l'adagi de la nostra terra: *paella, no m'enmascaris*.

Continua sent objecte de viva discussió en el camp católich la conducta passiva dels Srs. Bisbes, devant de la activitat assombrosa del senador carlista y canonge de Toledo, don Creu Ochoa. Y en efecte, hi ha que meditar.

En primer lloch, havent guanyat el govern algunas votacions per 2 vots de majoria, es evident que'ls 20 vots que tenen els Bisbes al Senat decidiran totas las votacions. Y una de dos: ó alló d'anar á las Corts pera cristianisar la Constitució era una pura enganyifa del cardenal Sancha, y alashoras als Prelats tocava no restar tant passius, devant d'aquestas enganyifas, ó alló d'anar á las Corts era una cosa laudable y bona, y en aquest cas, faltan, y no levement, els Prelats que poguent decidir las votacions, no s'apressuran á ferho y reformar la Constitució.

En segon lloch, es evident que'n Creu Ochoa ha lograt ab sos discursos veritables concessions per la Iglesia; de lo qual ne deduhim: primer que sols els carlistas s'interessan per la Rel·ligió; segon que'ls Srs. Bisbes no's prenen la molestia de fer respectar els drets de la Iglesia, puig lo que obtén un canonge carlista, mes ho obtindria un Bisbe alfonsí y tercer que... *no nos entendemos*.

Pro lo que dirá el cardenal Sancha ¿després de treballar pel prestigi de las Institucions y per la seguritat del trono del *augusto y virtuosísimo ahijado de nuestro Santísimo Padre León XIII*, volen encare que'ns quedi temps? Y dirigintse á las Institucions, repetirà ab aquella gracia que Deu li ha dat, els versos de Puidemonte:

Ninfa gentile,
la vita mia
consegno á te...

Els boers han donat á Jhon Bull la pallissa número mil. ¡Que bel!

Podrá guanyar á la fi la pérvida Inglaterra, pro sobres de ser aixó duptable, sobres de costalshi caríssima la victoria si la obtenen, aquesta guerra els costará la seva preponderancia, respectada fins avuy. Guanyi ó perdi, ha acabat, com potencia de primera, aquella nació miserable, á la cual, perdudas á la curta ó á la llarga las colonias, hem de veurer ni mes ni menos que la Espanya d'avuy, agonisant anémica y sens vida.

Lo que no compreném es el perquè 'ls republicans espanyols y els liberals europeus, fan la contra á la Inglaterra. El pilló d'en Chamberlain, el que ha mogut la guerra, es l'únich republicá inglés que ha pujat á ministre. Tot el Parlament inglés es lliberal y de-

mocrátich y en nom del lliberalisme, de la democracia y de la civilisació, vol robar als boers la independencia de sa Patria. Solsament els católichs d'Irlanda y els legitimistas inglesos han votat en contra d'aquesta darrera perfidia inglesa. ¿A que, donchs, cridar tant contra la Albión? ¿No ha sostingut *La Publicidad* que devíam tolerar á Napoleon y Pepe Botellas, perque haguera adelantat més la nostra civilisació? Sent, donchs, inductible que baix el ceptre inglés se civilisarian més rápidamente els boers, ¿á qué posarse al costat d'aquets? Es que Napoleon era menos déspota que Inglaterra?

Lo que es que'ls periódichs que s'apellidan demócratas, no son tals periódichs, ni sostenen la tal democracia: son una olla de grills y sostenen lo que'ls pot produhir més cinch céntims.

Han comensat altre volta las sessions á las Cambras espanyolas. Y rihuen els diputats, y dormen els senadors, y xerran els joves y murmuran els vells y els uns diuen que sí y els altres que nó... y *tutti contenti*.

El que no diu ni sí ni nó, el que no riu, ni xerra, ni dorm es el país que paga, el país qu's l'ase dels colps, y que aparta la vista d'aquest pudrider nacional, pera que no se acabi de remourerselhi d'asco son estómach. El país sap que res pot esperar del parlamentarisme y de la democracia, ó del charlatanisme y democracia, que diuen altres. Y perque ho sap, cap importancia dona á aquestas disputas bisantinas y xerramecas insulas, esperant el día felis de poder dar un *bon cop de fals* á aquest sistema corromput, que ha prostituhit totas las institucions y tots els prestijis nacionals.

Y á fe que, segons diuen, s'acosta una crisis, que será fonda, crisis ministerial, precursora d'una altre crisis més fonda encare, la crisis del sistema, y de la corona y demés *chirimbolos*, que diria en Valera, que aquest sistema sustenta.

Ojalá no s'equivoquin aquets astrónomos polítics y poguem repetir aviat á aquella senyora las paraulas del Alfieri:

Donna, quest' è l'ultimo nostro addio.

Sagells de D. Carlos

de venda en nostra Administració

á UNA pesseta el CENT

POLÉMICAS

VI.

Sr. Director de LO MESTRE TITAS.—Present.

Tinch el gust de ferli saber lo que segueix, pera que's conegui més y més als de *La Nació*.

Un dels actuals colaboradors del quizenari catalanista, jamay havia tingut las tals ideas. Pro, celebrantse avants balls á la *Associació Popular Regionalista*, ell hi entrá pera poguer mourer las camas y desde llavors s'anomena catalanista. Perque's veigi la ignorancia d'aquét [colaborador] de *La Nació*, fa poch que sostenia que'ls catalanistas no defensen la representació per clases, sinó el sufragi universal individual; lo cual indica que'l tal colaborador (!) no havia llegit encare cap manifest ni programa de la «Unió Catalanista».

Ab motiu de la campanya sostinguda per vostés l'any passat, se sortí de *La Nació* un dels redactors, fastiguejiet del pasteig del Sr. Prats y de la poca sombra y menos criteri ab que parlava de lo que no entenía.

Entre varis catalanistas que coneix, ha causat efecte pésim el que *La Nació* no haig acceptat la polémica en condicions formals. Aixó els té d'un humor dels mil dimonis. Endevant y llenya als ignorants.

Prou per ara y disposi de son affm. correigionari y company d'aquell colaborador de qui parlava, q. b. s. m.,

JOAN CAVALGUER Y MORAGAS.

Sr. D..... Amich *Valcarlos*: Acabo de llegir el darrer TITAS y cregas que m'ha agradat el reto aquell á *La Nació*. ¡Quina gent!

Aquí, entre'ls catalanistas de Tarragona, ha causat una impressió que no pots calcular, la forma de discutir d'aquest periódich catalanero y la *sans façon* ab que ha plegat velas.

Quant la campanya del any passat, varis catalanistas de Tarragona, enviaren á *La Nació Catalana* una carta, protestant de lo que feya *La Nació*, lo cual (deya la carta) avergonyia á tots els catalanistas serios. *La Nació* no va publicar, está clar, aquesta carta, y vosaltres tampoch la posareu al TITAS, per consideració als de *La Nació*, consideració que no deviaho tindre.

Al meeting de Reus se repartiren *Nacions y Manifestos de D. Carlos*. Y mentres tots els pasteleros, acaudillats pel polaviejista y alcalde de R. O. Pau Font de Rubinat, acullían ab aplausos á *La Nació*, mogueren un xibarrí per la *Carta del Rey*. Es aquet un fet molt eloquent.

Saps pots disposar del teu amich y est. correig. q. b. etz. *Nota bene*. Si publicas la carta, no ho fassis ab el meu nom, perque al Seminari podria resultar-me mal. Envia «Catalunyas Autónomas».

Sr. Director de LO MESTRE TITAS.

Estimat correigionari: En nom de varis socis de la *Lliga Regional de Manresa*, protesto del modo y forma ab que *La Nació* discuteix ab vostés, restant al catalanisme simpatías y amichs.

Protestém també de las alusiones indecentas al Quefe de vostés y de las manifestacions republicanas del últim article de *La Nació*, ja per ser antitéticas ab las tradicions políticas dels catalans de la Etat-Mitja, ja per ser diferents nosaltres en questions de formas y de llegitimitats, segons deya el darrer manifest de la «Unió Catalanista».

Mani á aquets catalanistas fermes en tot quant pugan servirlo.—I. G.

VII.

Agrahim las nombrosas cartas de felicitació dels nostres correigionaris de Catalunya, alentantnos en nostras campanyas y oferintnos son apoyo. No'ns las deixa publicar ni la modestia ni l'espay de que dispõem.

Convencuts de que'l regionalisme es avuy el punt esencialísim, publicarem aviat dos séries d'articles: una desenmascarant als catalanistas, ab la sola exposició d'alguns fets que sabém; altre, vindicant nostre regionalisme y fent la crítica del dels polaviejistas y del dels federalis. Es inútil pregar als amichs procurin escampar el periódich entre'ls interessats.

Acabarem copiant un párrafo de la senmana passada: «Desde aquestas columnas desafiém per sempre més á *La Nació* á discutir sobre regionalisme, tot lo que vulga, copiant uns y altres els articles del contrari; al senyor Prats á disputar públicament en qualsevol Centre catalanista ó carlista, de tot lo que al regionalisme pertanyi.»

—Hem rebut el folletí número 2 de la *Unión Antimasonica*. Y ens ha agradat aquesta fulla; perque copiant com copia trossos dels discursos d'en Brañas y en Poló y Peyrolon y posantse al costat del arquebisbe de Sevilla, dona probas de sos sentiments y de sas ideas. Pro, es inútil. Mentres el President de la Unió Antimasonica sigui amich intim del Gran Orient de la Masoneria mentres al masó y clerófobo Blasco Ibañez se li porti á la presó menjá riquíssim enviat per un príncep de la Iglesia mentres els obrers moren de fam; mentres s'entretengan els Bisbes escrivint llibres contra'ls católichs y abessant als masons, es inútil tot lo que fassa y diga el simpátich *Bollett* de la *Unión Antimasonica*. ¡Pobre Espanya!

—Pregunta *La Correspondencia Militar*: ¿Quant ha portat l'exercit espanyol escrit en sas banderas el *Deu, Patria, Rey*? Y jo pregunto: ¿Quant han estudiat historia els *melitars* de *La Correspondencia*? Perque aixís com aquell cadet de qui parla el comandant Banús sostenia que l'Ebro está á Turquia, y cap de la Academia notá la barbaritat que havia dit, aixís sembla que han estudiat historia els *militronchos* que's fican á periodistas sense saber, de segú, netejar encare un mal matxete. *A estudiar, muy señores míos*.

—El tribunal francés ha imposat deu anys de desterro ó presó á tres dels procesats per atentat contra la República. No haviam quedat, senyors republicans espanyols, que no's devían castigar las faltas contra las formas de govern, ni cap falta política? La República francesa se sembla á la Regencia espanyola com un ou á un altre ou.

—Tenim al exercit espanyol 523 generals de terra y 82 de mar. Total: 605. Es dir 165 soldats per cada general, 4 soldats per cada quefe y 1 ranxero per cada oficial. A Alemania un tinent mana 200 soldats; aquí á un general li tocan 165. Veritat que aquí tenim lliberalisme y regencia, y á Alemania no. *Y váyase lo uno por lo otro*.

—El Sr. Lletget, diputat republicá, encare no ha comparagut. La policia francesa el busca per un robo fet á París. La policia espanyola idem de idem, per un idem fet á Girona. Llastima que *La Publicidad*, de la cual es redactor, no l'enviá á buscar.

El general Despujol ha deixat ja'l mando y se'n va cap á Madrid, després d'havernos mareijat de tort y de través.

Ens ha fet esquitxar los quartos, y l'home marxa satisfet, en apariència á lo menos.

Que Deu li pagui la surra que ha clavet als gremis, al Foment y demés tontos que pretenían echar margaritas á puercos.

Y ara tenim al general Delgado, gefe del cuarto militar de la Regent.

Diuen qu'es una bella persona.

Y que fila delgado.

A la orden, mi general.

Si es vosté un home com' cá,

el saludo boyna en má.

Si es un tonto presumit,

ja se'n pot torná á Madrid.

En Dato, vol que are no'ns regim pe'ls rellotjes ni pe'l sol d'Espanya, sino pe'ls de Greenwich (Inglatera), qual meridià de una diferencia de 14 minuts, 45 segons y 4 dècimas de lo de Madrid.

Y vol també que no diguém las dotze del día, ni las dotze de la nit, sino las dotze y las vintiquatre.

Ho sento pe'ls pobres que dormen sota d'algún campanar.

No'ls arrendo la ganancia.

Y quan haurán acabat de tocar las vintiquatre ja serán dos quarts d'una.

—¿A quin'hora, mes ó menos,

posarán seny, los ministros?

—Si no m'enganyo, será

per allí á tres quarts de quinze.

En lo Palau dels Comtes de Barcelona s'hi fan grans reformas.

Ho celebrém alegrement, puig es senyal de que prompte ha de ser visitat per augusts personatjes.

Hi ha gent que tenen un nas que tot ho senten d'un'hora lluny.

Tercer Certamen de LO MESTRE TITAS

(Continuació)

**Per agafá als lliberals
(quina colla d'animals!)
de tots nostres mals culpables,
y 'l seu merescut doná'ls,
¿quins tormentos son aplicables?**

TREVALLS REMESOS

XVI

Per agafá als lliberals de tots nostres mals culpables, un dels remeys aplicables es nostre auxili negá'ls. Que tots fossem més formals contra del sistema aqueix. Si'l que escriu y 'l que lleix fessem tots forta campanya, prompte fora lliure Espanya del desgovern que sufreix.

XVII

Un dels remeys principals, y que'l veu quiscun tanoca es treurer aquella lloca que cobeija als lliberals. Lo merescut qu'hem de dá'ls á mon entendre, es aqueix: netejar, pero ben net un cert Palau de Madrid, y que hi tinga taula y lliit un Rey que s'acabi ab VII.

XVIII

Per acabar d'una volta ab las trampas lliberals,

un dels remeys principals es buscar gent ben resolta. Siga poca ó siga molta (quants més millor; si aixó's pot) entre-mitj del alvarot qu'un nou estandar oneji y fer que tot Madrid veigi que dú boyna'l Rey y tot.

XIX

Son tormentos pels lliberals: Fusells sistema Llorens, batallás com la d'Alpens, y Tirsos Olozabals. Donchs d'eixas cosas doná'ls una dosis ben crescuda tot preparant la vinguda del Home que's fa precís; si per cas no's logra aixís ¡pobre Espanya, está perduda!

XX

Per acabá 'ls lliberals un medi vaig á doná, que un bon merescut será pels causants de nostres mals: Preném una grossa fals, recorrém tota la Espanya segant, ab llestesa y manya lo cap d'aquestos malvats que ab mentidas llibertats ens oprimeixen y escanyan.

XXI

Lo Capitá General del brau Exércit carlista ORDENO Y MANDO: Qu'en vista de que'l monstre lliberal es la causa de tant mal com regna per tot arreu, al bussó de cert correu se tiri á bestia tant porca, y'ls seus cadells á Mallorca sian enviats á peu.

XXII

Hi ha lliberals de tres menas: pallassos, maulas y guits; ¿se mostran empedernits? donchs, se'ls donan eixas penas: Pels sonsos, no cal cadenas puig s'agafan com las moscas; als guineus, en nits ben foscas se'ls para un llas poch-a-poch, als guits se'ls punxa, y... al foch tots, pelats ab pedras toscas.

XXIII

Sol l'aucell se'n entra al hort, demá n'hi volan cinquanta, als tres días ja cap planta resta per un mal conhort. Fins que d'un tiro s'ha mort al capitá de la colla y penjat d'nn tronch descolla ¿s'acabarán los pardals...? No fentho així, els lliberals no deixarán pas may l'olla.

(Seguira).

LA GRAMATICA DE "LA PUBLICIDAD,"

Arrivo á la barbería y agafo *La Publicidad*. Tothom sap que's aquest periódich el mellor retribuit de Barcelona, gracias á los favores de la Donya propietaria. Y tothom sap també que es el més malament escrit de la ciutat. Donchs, com deya, agafo *La Publicidad*, y llegeixo: Centro de fusión republicana. Endevant:

Inauguróse ayer noche el Centro... en su nuevo domicilio... Consti que lo que s'inaugurá feu el domicili, no el Centro, que ja es vell.

Distingüiéndose sobre todas las piezas, el Salón... Distinguir entre diuen els castellans; distingintse sobre es un catalanisme com un bou. Cosas d'en Corominas.

Los acontecimientos que han determinado la creación del Casino que ha de albergar á los republicanos que... No li semblan masses ques per tan pocas ratllas?

Si pudiéramos inculcar el fervor de nuestro entusiasmo... El fervor no s'inculca, Sr. cronista; el fervor se comunica, segons el diccionari de la Academia.

Se puso en disposición en plena revolución para gobernar cuando la dimisión... Tararon, ton, ton. Valentas orelles las del gacetillero.

Este es el interés primordial que nos ha hecho levantar este Centro... Aixó de hacer levantar may ha sigut castellá; digués hacer aguas, pase.

...este Centro, en donde hemos de guardar nuestros penates, y de aquí difundir nuestros ideales... ¿De aquí? ¡Pobre construcció gramatical!

...buscando que las inteligencias entre republicanos sea un hecho... La inteligencia, havia de dir. Inteligencias, en plural, may ha significat acuerdo, mutuo modo de pensar, etc. ¡Pobre Retórica!

...que las inteligencias sea un hecho... Suposant que estés bé inteligencias, deuria dir sean. En número y persona han de concordar, Sr. ignorant.

...que podemos presentar soluciones concretas... Es que n'hi ha d'abstractas? No sap que tota solució es un fet, ó promesa d'un fet, y com á tal concret?

Alude á las cuestiones sociales de las que debe preocuparse el partido... De las cuales, amich, de las cuales. De las que indica separació d'altres cuestiones.

Hasta ahora... Aixó se sembla á alló de *mearse de reir, quitarle un ojo*, etc.

Por medio de oradores verdaderos conocedores... No haguera estat menos mal *verdaderamente conocedores*? Dich jo...

...en pró de un ideal que ha sufrido lamentables desengaños. Un ideal que ha suferit desenganys? ¡Quanta ignorancia!

La peroración ha sido interrumpida y saludada al finalizar con aplausos. Aixó, tal com está, vol dir que la peroración fué *interrumpida al finalizar*. Pensavam que pera *interrumpir* havia d'estar al mitj.

Empieza su discurso con un elocuente cuadro del estado de la civilización. Quants disbarats! No estaria millor aixís? *Empieza su discurso trazando magistralmente el cuadro...*

...Atenta solo á sus sociales aspiraciones, siéndole indiferente cuanto saliera de aquellas. A sus aspiraciones sociales, devía dir, per expresar son pensament, tal com está es un disbarat dels garrafals.

...de los monárquicos que gastan 200 millones... y que destina al clero... En que quedém, singular ó plural? Perque aixó de *gastan* y tot seguit *destina*...

...los desastres resultantes de una inconsulta guerra... Oy, quina cosa tant retumbant? Llástima que'l mateix Corominas no sápigua que vol dir alló de *inconsulta guerra*. *Inconsulta* no es castellá, y si ho fos, voldria dir *no consultada*, may *impredmeditada*, que es lo que volia dir el *sabi* del orador.

...sin importarles un ardite del país. Cuidarse del país, importarles un ardite el país, etc.; tot lo qu'ell vulga; pro lo que diu... vaya que la construcció li importa un *ardite* al Sr. de Corominas.

Califica con frase dura el Congreso. Al y no el, Sr. Set Ciencias. Avant.

Califica con frase dura el Congreso de Burgos, calificando... No li semblan massa qualificacions per una sola ratlla? Aixó es *calificarse* de tonto.

...calificando de malos españoles á sus componentes. Cual-sevol diria que'ls socios d'un Congrès son duas forsas químicas. Aixó de components... Vaja qu'ls *componentes* de la ilustració del Sr. Corominas deuen ser molt flachs.

...decidirá de la forma que deba tener... De, de, de; massa des; sembla talment una *des-carga de despropósitos*. *Decidir la forma*, s'ha de dir.

Grandes aplausos saludan la terminación del discurso. De modo que aplaudian, no el discurs, sino la terminació. Devía sé una *lata*. Quantas cosas fa dir, sense voler, la ignorancia!

Sigue luego en el uso de la palabra el Sr. Serrallara. Ab permís del redactor: el Sr. Serrallara no va *seguir*, va comensar.

No hemos de ocuparnos en la significación de la República... Detenemos en, ó bé ocuparnos de; pro ocuparnos en, es sencillament *ocuparse en fe'l burro*.

¿Será mejor el ideal catalanista, si lo que piden ya está organizado, si no presentarse con el disfráz que oculta su fondo carlista? Saben que vol di aixó? Jo tampoch. Torneuho á llegir y digaume ¿te çap sentit?

...para hacernos trazar como medicina la monarquía? Com veneno, devía volé di aquet republicá; perque si la monarquía, segons ell, es *medicina*, y com á tal te condicions pera curarnos... Vull dir que digué lo contrari de lo que's proposava.

Flaca un cuadro de como se atropellan los derechos. Quin modo d'expressarse! Ni un municipal dels veterans.

...los republicanos... disipando el fantasma terrorífico de Montjuich... Si era fantasma, no era realitat. Tot lo contrari de lo que volia dir.

...con sonoros y entusiastas aplausos. Voz sonora, aplausos estrepitosos; pero aplausos sonoros... es cosa inventada per *La Publicidad*.

...los lemas de Igualdad, Libertad y Fraternidad... El lema, molt Sr. meu.

Enseñad á los republicanos la disciplina... La disciplina no s'ensenya; de la disciplina se'n dona exemple. Lo que s'ensenya á voltas es unas orelles d'ase que fan por.

Y con algunas palabras de saludo... se levantó la sesión. Palabras de saludol Lo dit: ni un municipal. Y tras breves palabras, saludando á la concurrencia, levantó el Sr. Presidente la sesión. Oy, que está milló?

*

Prou. En una sola columna de *La Publicidad* he cassat aquesta lletanía de disbarats. Y consti que he deixat totas las contradiccions que he vist, tots els disbarats filosofichs que allá hi han, tots els erros historichs que allá's trovan. Sols m'he fixat en la construcció gramatical, en lo que deu saber un noy de 13 anys en segon any de llatí.

No li sembla á *La Publicidad* que per contes de bramar contra'ls carlins, sería millor que enviés á sos redactors á las classes del Institut? ¡Oh! ¡La ilustració dels progresistas!

VALCARLOS.

Calaix de Sastre

De Venecia

Segons notícies rebudes de Venecia, las festes de Nadal s'han celebrat al Palau Loredá ab la pietat y reculliment habituals.

El capellá de la Casa celebrá, el día 24, en l'Oratori del Palau, las tres missas de mitja nit, rebent en ellas la Sagrada Comunió els Duchs de Madrid, y'l personal de la casa y un reduhit número d'intims, entre ells el general D. Joseph B. Moore, tenint després l'honor tots d'acompanyar als Augusts proscriptes en lo sopar tradicional.

El 25, per la tarde, tingué lloch la festa del Arbre, ab assistència de las mateixas personas.

Del Transvaal

Continúa ocupant l'atenció d'Europa entera, la guerra del Transvaal.

Els boers van batent la pell als inglesos, per més que aquestos van preparantse de debó.

Quan totas las tropas británicas haigin arribat al Cap, Inglaterra disposará d'uns 170.000 homes, ó sia'l doble dels qu'han reunit las dos repúblicas sud-africanas.

Els boers semblan inclinats á no deixar que las tropas inglesas axumigadas per ells, se refassin lentament en las posicions que avuy ocupan. Sens pendre decididament la ofensiva, practican reconeixements, buscan los llochs ocupats per las avansadas británicas y amenassan las líneas de comunicació.

Al Oest, sobre tot, mostran gran activitat, puig tractan d'obligar á lord Methuen á empenyar altre acció que acabi de debilitar las forsas que dirigeix.

En una paraula, la situació dels inglesos es cada día mes difícil, y no sería estrany que, dintre pochos días, rebessim notícies d'un altre sumanda de *padre y muy señor mío*.

Que tornin els inglesos á burlarse de las nacions mortas.

L'any natural

Aqueixos últims días s'han suscitats duptes sobre de si la prórroga dels pressupostos de 1899-900 significava la continuació d'ells, en termes que s'aplastava la lley del any natural hasta l'aprobació dels pressupostos sotmesos á las Corts.

El ministre d'Hisenda ha resolt aqueixos duptes, sostenint en lo que te d'essencial aquella lley.

Ultimament se circulá l'ordre á las dependencias d'Hisenda pera que'l 31 de Desembre se consideri com l'últim día del exercici.

Desde Janer s'aplicarán los credits del pressupost vigent, autorizantlos per dotzavas parts, hasta que s'aprovi lo nou pressupost.

¿Sigle XIX ó sigle XX?

¿A quin sigle perteneix l'any 1900? Anemho á veurer. ¿L'any que figura en una fetxa, es l'any corrent ó l'any passat? ¿Quan s'escriu, per exemple 6 de Janer de 1900 es precis entendre que s'ha arribat al 6 de Janer del any 1900 *no cumplert encare*, ó be que desde l'origen de nostra era han passat ja 1900 anys enters, aumentats ab los 6 días del mes de Janer del any 1901?

Per resoldre be la qüestió precis es examinar com s'ha contat l'origen de nostra era, es dir, en el any del naixement de Jesucrist. Es constant que aquest any ha sigut contat *any desde'l seu principi*, de modo que escrivint 6 de Janer s'entenia 6 de Janer del any 1 que acabava de comensar, y no un any cumplert, més els 6 días del mes de Janer del any 2. Resulta de aquí ab tota evidencia que tot el día enter del 31 de Desembre de 1900 perteneixerá al sigle XIX, y qu'el sigle XX comensará únicament el primer de Janer de 1901.

Tothom comprendrá que no estant cumplert el sigle sino al fi del any que completa CENT, es aquest any secular, que durant noranta nou anys ha donat anticipadament son nom al sigle. L'any 1900 es l'últim del sigle XIX, y l'any 1901 comensa'l sigle XX.

Actual població del mon

En primer de Janer de 1899, segons los últims censos oficials y'ls calculs més aproximats, la població universal estava repartida en las següents xifras:

Europa.	378.060.527	habitants.
Asia.	848.086.537	"
Africa.	180.820.668	"
América.	135.966.244	"
Oceania.	6.142.982	"

Per lo tant, el total del mon resulta en 1.549 milions 139.954.

El primer lloch d'Europa l'ocupa Russia, ab 106.234.358 habitants; el segon Alemania, ab 52 milions 279.901; el tercer Austria Hungria, ab 42 milions 953.048; el quart Inglaterra, ab 40.188.927; el quint, Fransa, ab 38.517.975; el sisé Italia, ab 31.479.417; el seté Espanya, ab 17.247.759, seguint l'ordre las demás nacions europeas.

Nous sagells de Don Carlos

S'han publicat uns nous sagells que 's venen á 2'50 pessetas el 100.

Pera 'ls pedidos dirigirse á don Jacinto Espigó, carrer de la Lleona núm. 14 tenda.

Els pagos, per adelantat en llibransas del Giro Mútuo ó en altra forma de fácil cobro.

Els de fora han de remetre ademés, l'import del certificat y franquetsx.

Almanach

DE

Lo Mestre Titas

per a l'any 1900

(Mostra dels grabats)

Quedan pochos exemplars d'aquest preciosíssim Almanach. — De venda en casa de nostres corresponsals y en los kioskos de la Rambla. — A pesar de constar de 160 planas en quart ab unas bonicas cobertas á dos tintas, ab profusió de grabats y un text escullidíssim, costa solament

!! 2 ralets !!

BO - BONICH - BARATO

CARTAS DE FORA

Tarragona. — Digne d'obtindre cabuda en son senmanari es la escullida funció que en lo teatro del Centre Recreatiu *Las cuatro Barras* se posá en escena'l día 7, á benefici del valió jove Antón Quintana, president del Centre, qui ab tant acert desempenyá sos papers difícilissims, que sa potenta veu se vegé mes d'un cop ofegada pels aplausos estruendosos de la escullida concurrencia. Se distingiren també els actors Srs. Obiol, Castellví, Llagostera, Buatén, Buoyo y Abelló, als quals feicito per lo inspirats que estavan. Sobresortí entre las varias obras *La Pubilla del Barbé* del aprofitat jove Sr. Benaiges, d'exit grandios, sent l'autor cridat al publich entre aplausos entusiastas. El felicito y li desitjo prosperitat en sos nous treballs. De vosté atent s. s. y deixeble, *Perepeig*.

Senyor Director de LO MESTRE TITAS.

Estimat Sr. mestre: Massa temps há que faig festa de la seva escola. No'm repregui ja que las faltas son involuntarias y si tan sols efecte de las moltas ocupacions. Procuraré á pesar de tot assistir ab mes puntualitat. — Avuy únicament me pendré la llibertat de refutar un suelto del diari d'eixa ciutat anomenat *Noticiero Universal*, que es com si diguessim *Noticiero trapissonda* y rifadó dels seus lectors. Perque no puch creure que sigui tan ignoscent que s'empassi bolas com la que inserta en son número del día 30 de Desembre prop passat.

Es lo cas que'l pobre en son afany de proporcionar als seus lectors grans notícies, com escriu en sas *regionales* que al Estany d'Ibars ha sortit de sopte una font calenta (com lo seu cervell) que ha obligat als mils d'anechs que hi pasturan, á fugirne y esposar sa pell per las sidas del Canal ahont se cassan á trompons y que *seguramente se venderán poco menos que de balde en aquel mercado*.

Ben dichu, xiquet.
Pro home jahont son *tales carneros*? quí li ha alsat la camisa? Que per ventura no atina en que aquesta guatlla

va pendre sol vol lo día dels Ignocents? Que no sab per altra part que á Ibars no s'hi fan mercats, ni malehida la falta que'ls fan?

Llástima que no completés l'horrorós quadro de la invasió fent notar que'ls aixams d'anguilas que hi viuen, gracias á aquell estrany fenómeno han quedat unas rostidas y á punt d'esser enforquilladas y altres las mes agils (que sempre hi ha mes y menos en totas las cosas) se declararen prófugas á marxas doblas y trasladaren son domicili entre la Fuliola y Barbéns. Hauria fet mes efecte.

Pro, *vamos*; deixantnos d'histories y romansos.... ¿que no compren que un periodista deu tenir menos de candidés ó de tontería y si mes formalitat y judici?

Sentiria molt que las suas arcas ne valguessin de menos ja que xasquejant d'aquesta manera als seus lectors, son capassos d'inflarse y donarse ó donarli la *baca*.

No's molesti, Sr. mestre; es efecte de la caritat que nia en lo cor de son dexeble

XURRIACAS.

Golmés, 31 de Desembre de 1899.

AYGUA AB BOLADO

Segona remesa

No menjis may sense gana,
no dormis may sense son,
no festejis sino en broma,
ni 't casis may sens'amor.

Lo millor qu'ha de tenir
la dona que 's vol casar,
es virtut pera sufrir,
y paciència per callar,
ser honrada, ser molt bona,
no tenir per res neguit,
y convencer's que la dona,
sempre ha de creure al marit.

Podrán no tenir ciencia
los homes que son vells,
pero 'ls sobra experiencia,
per poder dar concells.

Si ploras, plora ab rahó,
no ploris may perque sí;
que ningú t'arrivi á dí
que semblas un surtidó.

Una mentida llensada á volar
pot portá un'honra molt digna al fossar.

Ja que tothom sap que'l mon es comedia,
procura que may se 't torni tragedia.

Parla sempre sens mentir,
no parlis may ab falsa,
que los llavis solen ser
la font de la hipocressia;
y qui molt ment al parlar,
no es digne de cap honor,
que qui falta á la vritat,
deu tenir molt negre 'l cor.

Al lliberal contumás
li faria tallá 'l nás.

EXTRACTE-GLOBO

Lo millor medi pera
llimpiar metalls.

Se recomana d'
un modo especial
als Parrocos pera
netejar y enlluhentir
los objectes del
Culto.

Diposit central en ESPANYA: Fontanella, 5.—BARCELONA.

Diposit á VICH. — D. JOSEPH PALMEROLA,
carrer Argenters, Confiteria.

» á GIRONA. — DON PERE GELABERT,
Ciudadans, n.º 4, Colmado.

AGENCIA DE SEGUROS

Á CÁRRECH DE

« JOSEPH FONT Y FARGAS »

Tapineria, núms. 2 y 4, ters-segona, BARCELONA.

Tots quants contractin un seguro per mediació
d'aquesta Agencia, sels hi regalará un any de
suscripció á LO MESTRE TITAS y *Lo Teatro Catòlic*.

Establiment Tipogràfic, Casanova, 13; Barcelona.